

Wielka ?roda

Tekst Ewangelii (Mt 26,14-25): Wtedy jeden z Dwunastu, imieniem Judasz Iskariota, uda? si? do arcykap?anów i rzek?: «Co chcecie mi da?, a ja wam Go wydam». A oni wyznaczyli mu trzydzie?ci srebrników. Odt?d szuka? sposobno?ci, ?eby Go wyda?.

W pierwszy dzie? Prza?ników przyst?pili do Jezusa uczniowie i zapytali Go: «Gdzie chcesz, ?eby?my Ci przygotowali Pasch? do spo?ycia?» On odrzek?: «Id?cie do miasta, do znanego nam cz?owieka, i powiedzcie mu: "Nauczyciel mówi: Czas mój jest bliski; u ciebie chc? urz?dzi? Pasch? z moimi uczniami"». Uczniowie uczynili tak, jak im poleci? Jezus, i przygotowali Pasch?.

Z nastaniem wieczoru zaj?? miejsce u sto?u razem z dwunastu . A gdy jedli, rzek?: «Zaprawd?, powiadam wam: jeden z was mnie zdradzi». Bardzo tym zasmuceni zacz?li pyta? jeden przez drugiego: «Chyba nie ja, Panie?» On za? odpowiedzia?: «Ten, który ze Mn? r?k? zanurza w misie, on Mnie zdradzi. Wprawdzie Syn Cz?owieczy odchodzi, jak o Nim jest napisane, lecz biada temu cz?owiekowi, przez którego Syn Cz?owieczy b?dzie wydany. By?oby lepiej dla tego cz?owieka, gdyby si? nie narodzi?». Wtedy Judasz, który Go mia? zdradzi?, rzek?: «Czy nie ja, Rabbi?» Odpowiedzia? mu: «Tak jest, ty».

«Zaprawd?, powiadam wam: jeden z was mnie zdradzi»

P. Raimondo M. SORGIA Mannai OP
(San Domenico di Fiesole, Florencia, W?ochy)

Dzisiaj, Ewangelia nasuwa nam co najmniej trzy refleksje. Po pierwsze, kiedy mi?o?? do Pana przygasa, wówczas nasza wola ulega ró?nym pragnieniom, a ??dza wydaje si? oferowa? delacje, w rzeczywisto?ci przyprawione poni?aj?cymi i niepokoj?cymi truciznami.

Bior?c pod uwag? nasz? wrodzon? s?abo??, nie mo?na pozwoli?, ?eby gasi?a ona ogie? naszej gorliwo?ci, który ??czy nas je?li nie uczuciowo to przynajmniej umys?owo z tym, który tak nas ukocha?, ?e ofiarowa? swoje ?ycie za nas.

Drugie rozwa?anie dotyczy tajemniczego wybrania miejsca, w którym Jezus chce spo?y? wieczerz? paschaln?. «Id?cie do miasta, do znanego nam cz?owieka, i powiedzcie mu: "Nauczyciel mówi: Czas mój jest bliski; u ciebie chc? urz?dzi? Pasch? z moimi uczniami"» (Mt 26,18). Gospodarz domu by? mo?e nie by? jednym z zadeklarowanych przyjació? Pana, ale musia? mie? uszy otwarte na wewn?trzny g?os Boga.

Pan przemówi? do niego w duchu – jak cz?sto do nas mówi – na wiele sposobów zach?caj?c go aby otworzy? drzwi. Jego wyobra?nia, wszechmoc i mi?o??, któr? nas kocha nie znaj? granic i wyra?aj? si? zawsze w sposób dostosowany do indywidualnej sytuacji ka?dego. Kiedy s?yszymy „wezwanie”, powinni?my „podda? si?”, zostawiaj?c w tyle sofizmaty i przyjmuj?c z rado?ci? tego „pos?a?ca-wyzwoliciele”. To tak, jakby kto? przyby? do bramy wi?zienia i zach?ca? nas do pod??ania za nim, tak jak to uczyni? Anio?, mówi?c do Piotra: „Wsta? szybko, narzu? p?aszcz i chod? za mn?!” (Dz 12,7)

Trzeci motyw do rozwa?a? oferuje nam zdrajca, który usi?uje ukry? swój wyst?pek przed baczny?m wzrokiem Wszechwiedz?cego. Próbow? tego tak?e Adam oraz jego syn, bratobójca Kain, ale na pró?no. Zanim jednak Bóg uka?e si? nam jako sprawiedliwy S?dzia, przedstawia si? nam jako matka i ojciec, który nie wycofuje si? nawet w obliczu straty dziecka. Jezusa boli serce, nie tyle z powodu zdrady, co ze wzgl?du na syna, który nieuchronnie odda?a si? od Niego.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

•

«Bogosławiony bądź, mój Panie Jezu Chryste, który zawczasu zapowiedział swój śmierć i podczas Ostatniej Wieczerzy poświęcił chleb, zamieniając go w Twoje chwalebne Ciało, i z Twojej miłości dał go Apostołom na pamiątkę Twojej najgodniejszej matki, i umył im stopy Twoimi świętymi drogocennymi rękami, w ten sposób pokornie pokazując Twą najwyższą pokorę» (św. Brygida)

•

«W nadchodzących dniach będziemy wspominać najwyższą konfrontację między światem a Ciemnością. My również musimy postawić się w tym kontekście, świadomi naszej 'nocy', naszych win i odpowiedzialności, jeśli chcemy na nowo przeżywać tajemnicę paschalną z duchowym pożytkiem» (Benedykt XVI)

•

«Jezus wybrał czas Paschy, aby wypełnić to, co zapowiedział w Kafarnaum: dać swoim uczniom swoje Ciało i swój Krew» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 1.339)